

» ցան եկեղեցեաց և սկսան գործածել, յետ
 » տարի մի և 15 օր գոց մնալու: Ղփտիք
 » մեծ եկեղեցւոյն մէջ պաշտօն կատարէին,
 » Քուհիաք (կամ Խոյաք ըստ Ղփտեաց)
 » օրհնեալ ամսոյ առաջին օր (նոյեմ-
 » դեկտ.), ամբիծ Մարտիրոսաց 903 թուին
 » (1187 Քր.). և անկէ ետեւ Ղփտիք թող
 » չտուին Հայոց՝ մեծ եկեղեցւոյն մէջ պաշ-
 » տել: Այս բանիս համար ժողովք ըրին
 » գլխաւոր անձինք. և երկու եկեղեցիքն
 » այլ նորէն Հայոց ստացուած եղան »:

Որքան ատեն մնացին եկեղեցիքն ի ձեռս
 Հայոց, ծանօթ չէ մեզ. գոնէ Սբուսահլի
 ատեն իրենք էին տէր. իր գրոց Յաւելուած
 և մեր յառաջաբանի մէջ յիշուած Մա-
 քրիզի՝ երկար գրէ այս տեղւոյ յիշատա-
 կին. և թէ, վերը յիշուած դիպուածնե-
 րէն դար մի վերջը՝ Իպն Քալաուն Նասր
 սուլտանին՝ ջրադարձներ և լճակ մի շինել
 տուած ատեն՝ այդ եկեղեցեաց չորս կողմը,
 ժողովուրդն ինքնօրէն աւրեր փլուցեր կո-
 ղոպտեր է զանոնք և ուրիշ եկեղեցիներ
 այլ: Իսկ մեր պատմիչն՝ վերջի ըսածէն
 ետեւ, զանոնք այլ զՀայս այլ կու թողու, և
 կ'անցնի ուրիշ և ուրիշներուն եկեղեցեաց
 ստորագրութեան. զորս մենք այլ թողլով
 իրենց, մերայոց վերաբերեալ տեղիքն և
 մեծ պաշտօնեայքը յիշենք՝ իր ըսածնե-
 րովը և ուրիշներու ծանօթութեամբք: